KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 28. MAJ 1975 [1]

Firma Karl Könecke
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 44/75 R

I sag 44/75,

Kommanditselskabet FIRMA KARL KÖNECKE, 28 Bremen 44, Zum Sebaldsbrücker Bahnhof 1, repræsenteret af direktør Karl Könecke og bistået af advokatfirmaet Modest, Hamburg, som

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske rådgiver dr. Peter Kalbe, som

sagsøgt,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Ved flere kontrakter, indgået mellem den 30. december 1974 og 6. marts 1975, forpligtede firma Karl Könecke sig til inden den 7. marts 1975 fra Brasilien at indføre forskellige mængder allerede kogt eller krydret kød, der var bestemt til forarbejdning til færdigvarer i firmaets fabrikker. Importen skete over Rotterdam, hvor kødet for øjeblikket er oplagret i kølerum.

1 — Processprog: Tysk.

Den 3. marts 1975 gav forbundsministeren for ungdom, familie og sundhed importtilladelse på betingelse af, at forarbejdningen skete senest 3 måneder efter, at de importerede halvfabrikata var blevet fremstillet.

Ifølge fremstillingstidspunktet skulle de forskellige kødsendinger være forarbejdet den 1. eller den 10. juni 1975.

Imidlertid opfyldte emballeringen af det således indførte kød ikke kravene i Kommissionens forordning nr. 610/75, 888/75 og 1090/75, hvorfor sendingerne forblev på lagrene i Rotterdam.

Den 6. maj 1975 har det *sagsøgende* firma anlagt hovedsagen, hvorved det bestrider lovligheden af disse forordninger i det omfang, overgangen til fri omsætning herved suspenderes, henholdsvis gøres betinget af, at der fremlægges importlicens, for så vidt som der — således som det er tilfældet i den foreliggende sag — er indgået købekontrakter for disse produkter før den 7. marts 1975, og disse produkter er blevet indladet før den 30. marts 1975 med henblik på transport til Fællesskabet.

Den 20. maj 1975 har *sagsøgeren* i henhold til EØF-traktatens artikel 185 og 186 samt artikel 83 ff i Domstolens procesreglement i et særskilt dokument fremsat begæring om følgende foreløbige forholdsregler:

»1. Gennemførelsen af artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1090/75 af 23. april 1975 — EFT L 108/1 — udsættes i det omfang, overgangen til fri omsætning (i Fællesskabet) for de produkter, der henhører under position 16.02 B III b 1 i den fælles toldtarif og har oprindelse i tredjelande, dvs.:
   a) tilberedninger af oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 5 kg og
   b) kogt, frosset oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 7 kg herved gøres betinget af, at der fremlægges importlicens, når der er indgået købekontrakter for disse produkter før den 7. marts 1975, og produkterne er blevet indladet før den 30. marts 1975 med henblik på transport til Fællesskabet,
2. *subsidiært:* gennemførelsen af artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1090/75 af 23. april 1975 — EFT L 108/1 — udsættes i det omfang, overgangen til fri omsætning i (i Fællesskabet) for de produkter, der henhører under position 16.02 B III b 1 i den fælles toldtarif og har oprindelse i tredjelande, dvs.:
   a) tilberedninger af oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 5 kg og
   b) kogt, frosset oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 7 kg herved gøres betinget af, at der fremlægges importlicens, når der er indgået købekontrakter for disse produkter før den 7. marts 1975, og produkterne enten er blevet betalt, eller importøren før den 7. marts 1975 til fordel for sælgeren har åbnet uigenkaldelig rembours, og disse produkter er blevet indladet før den 30. marts 1975 med henblik på transport til Fællesskabet.
3. *mere subsidiært:* sagsøgte tilpligtes at meddele sagsøgeren tilladelse til uden fremlæggelse af importlicens at bringe
   netto 46 618 kg kogt, frosset oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 7 kg og
   netto 264 377 kg tilberedninger af oksekød i pakninger med nettovægt på mere end 5 kg
   i fri omsætning i Fællesskabet, hvilke produkter henhører under position 16.02 B III b 1 i den fælles toldtarif og med oprindelse i tredjelande, når der er indgået købekontrakt for disse produkter før den 7. marts 1975, og produkterne er blevet indladet før den 30. marts 1975 med henblik på transport til Fællesskabet.
4. *subsidiært* i forhold til punkt 3: sagsøgte tilpligtes at meddele sagsøge-

ren tilladelse til uden fremlæggelse af importlicens at bringe de under punkt 3 omtalte varer i fri omsætning i Fællesskabet i det omfang, sagsøgeren før den 7. marts 1975 til fordel for sælgeren har åbnet uigenkaldelig rembours«.

Sagsøgeren har særlig anført, at retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er krænket ved, at de omtvistede regler blev bekendtgjort den 8. og allerede trådte i kraft den 15. marts 1975, skønt importen af de pågældende produkter lige indtil deres vedtagelse blev tilladt uden nogen begrænsning.

Sagen haster meget, idet enhver afgørelse i hovedsagen med sikkerhed vil blive truffet for sent, således at en meget betydelig skade — der kan afstedkomme et eventuelt sagsanlæg i medfør af EØF-traktatens artikel 215 — vil være uundgåelig.

For det krydrede køds vedkommende fremgår sagens hastende karakter af, at de ovennævnte datoer snart vil indtræde.

For det kogte køds vedkommende er situationen faktisk den samme, selv om myndighederne ikke har fastsat nogen forarbejdningsperiode.

Endvidere er det umuligt at gennemføre en reeksport af kødet, da det som halvfabrikata er importeret specielt med henblik på forarbejdning i sagsøgerens virksomhed.

Af disse grunde og af hensyn til sagens hastende karakter har sagsøgeren anmodet om, at afgørelsen om foreløbige forholdsregler træffes, inden sagsøgte har indgivet indlæg.

Kommissionen er imidlertid blevet opfordret til at afgive svar hurtigst muligt, hvilket er sket ved et indlæg indgivet til justitskontoret den 26. maj 1975.

Kommissionen har heri nedlagt følgende påstand:

»— Sagsøgtes begæring af 16. maj 1975, fremkommet til Kommissionen den 21. maj 1975, om udsættelse med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 1090/75 samt om, at der afsiges en kendelse om foreløbige forholdsregler med henblik herpå, nægtes fremme,

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger«.

Kommissionen har ikke ønsket at tage stilling til, om begæringen om foreløbige forholdsregler kan realitetsbehandles eller om sagsøgerens sagsfremstilling er korrekt.

Den har forklaret, at forordningerne havde vist sig nødvendige som følge af forholdene på kødmarkedet og som følge af, at importørerne omgik importforbudene ved at købe halvfabrikata, der ikke var omfattet af de første lovgivningsinitiativer.

Kommissionen har gjort opmærksom på, at der blev indrømmet en frist på en uge for igangværende importforretninger, før forordning nr. 610/75 trådte i kraft.

Den har først anført, at hvis sagsøgeren som ønsket får den endelige importtilladelse, har dette firma uigenkaldeligt erhvervet den gunstige retsstilling, som det tilsigter i sit annullationssøgsmål.

Den foreløbige foranstaltning vil foregribe afgørelsen i realiteten og tillægge det sagsøgende firma en fordel, det ellers ikke ville kunne få i betragtning af, at hovedsagen, der vedrører forordninger af generel rækkevidde, ikke kan tages under påkendelse, da disse forordninger hverken umiddelbart eller individuelt berører sagsøgeren.

Begæringen om foreløbige forholdsregler indeholder intet krav om egentlige foreløbige eller retsbevarende foranstaltninger, men om tilladelse til at kunne bringe varer i fri omsætning, dvs. til — uanset beskyttelsesforanstaltningerne — at foretage en endelig og uigenkaldelig-

import af et produkt, der skal forarbejdes øjeblikkeligt.

Som visse af det sagsøgende firmas i øvrigt mere forudseende konkurrenter burde det have haft kendskab til, at en række importrestriktioner var under udarbejdelse, hvilket afsvækker dels principielle henvisning til beskyttelsen af den berettigede forventning.

Kommissionen har dernæst anført, at hasteforanstaltninger ikke er absolut nødvendige for foreløbigt at sikre sagsøgeren mod uoprettelige tab.

Det er muligt at oplagre kogt, frosset kød.

I henhold til forordning nr. 1090/75 kan kødet under visse dér nærmere angivne betingelser indføres.

Det er muligt at foretage en forarbejdning som aktiv forædling.

Det krydrede kød kunne være blevet forarbejdet i udlandet eller i en frihavn og derefter være importeret som pølsevarer.

Det kunne være blevet forarbejdet i sagsøgerens virksomhed efter ordningen for aktiv forædling.

Kommissionen har endelig anført, at intet tyder på, at det som krævet haster med definitivt at indføre de omhandlede produkter.

Oplagringsmulighederne, de i forordning nr. 1090/75 hjemlede importmåder og de allerede beskrevne forarbejdningsmuligheder taler imod, at der er tale om et påtrængende tilfælde.

Hvor meget det end haster med at forarbejde det krydrede kød, kan det underkastes aktiv forædling, hvilket har den fordel, at man ikke behøver at importere det og derfor ikke forud at afgøre spørgsmålet om gyldigheden af forordning nr. 1090/75.

Fra begyndelsen af marts måned har sagsøgeren ikke haft nogen grund til at forvente, at der ville blive gjort undtagelser fra beskyttelsesforanstaltningerne eller at de ville blive ophævt, men har haft mulighed for at gennemføre de allerede nævnte alternative løsninger for at undgå sine vanskeligheder.

De behørigt indkaldte parter har givet møde den 28. maj 1975 og har besvaret spørgsmål fra Domstolen.

Grunde

1 Ved begæringen om foreløbige forholdsregler tilsigtes det hovedsageligt at opnå udsættelse med gennemførelsen af visse forordninger og subsidiært, at Kommissionen tilpligtes at meddele sagsøgeren tilladelse til, at den omtvistede vare bringes i fri omsætning uden hensyn til de nævnte forordninger;

disse to begæringer er henholdsvis en begæring om at »udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt« efter EØF-traktatens artikel 185 og procesreglementets artikel 83, stk. 1, første afsnit og en begæring om »nødvendige foreløbige forholdsregler« efter EØF-traktatens artikel 186 og procesreglementets artikel 83, stk. 1, andet afsnit.

2 Ved afgørelsen af, hvorvidt en begæring om foreløbige forholdsregler skal imødekommes, kan Domstolen ikke betragte virkningen af en generel retsakt som virkningen af den retsakt, der er omhandlet i procesreglementets artikel 83, stk. 1, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder, der gør det muligt klart at adskille den, der har fremsat begæringen fra øvrige forpligtede;

i modsat fald ville den afgørelse, der ønskes i hovedsagen, kunne gennemføres via artikel 185, uanset at indholdet af denne afgørelse som i nærværende sag må betragtes som uvist.

3 Såfremt en begæring om foreløbige forholdsregler kan medføre, at retsregler skal tilsidesættes, må den, der har fremsat begæringen, ganske klart godtgøre, at han er berørt umiddelbart og individuelt;

desuden må almene hensyn og de administrative konsekvenser af eventuelle foreløbige forholdsregler tages i betragtning, især når det, som i det foreliggende tilfælde, drejer sig om beskyttelsesforanstaltninger;

sagsøgeren har ikke godtgjort, at faren for, at varen fordærves, ikke har kunnet imødegås gennem metoder til aktiv forædling, til forarbejdning af de importerede produkter eller et hvilket som helst andet middel, hvorved den eventuelle skade kan undgås eller formindskes;

bortset fra en række almindelige henvendelser til administrationen har sagsøgeren i så henseende undladt ethvert praktisk initiativ, og i betragtning af, at dette firma i det mindste fra den 8. marts var informeret om reglernes indhold, kan denne undladelse ikke afhjælpes ved en afgørelse om foreløbige forholdsregler.

4 Endelig skal det bemærkes, at det så meget desto mere ikke under denne rettergangsform kan bestemmes, at import kan ske, da denne vareindførsel på ingen måde er foreløbig men i virkeligheden uomgåelig, hvorfor Domstolen, når realitetsafgørelse skal træffes, vil være stillet over for en fuldbyrdet kendsgerning.

5 På sagens nuværende stadium tages der forbehold for sagsomkostningerne.

I henhold til disse grunde,

afsiger Præsidenten for De europæiske Fællesskabers Domstol

følgende

KENDELSE

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler kan ikke tages til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagsomkostningerne forbeholdes.**

Afsagt i Luxembourg den 28. maj 1975.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident